

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 8 lutego 2022 r. – Right to Know CLG/An Taoiseach

(Sprawa C-84/22)

(2022/C 191/17)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlande)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Right to Know CLG

Druga strona postępowania: An Taoiseach

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy protokoły z formalnych posiedzeń organu władzy wykonawczej państwa członkowskiego, na których członkowie rządu mają spotykać się i działać jako ciało kolegialne należy zakwalifikować na potrzeby wniosku o udostępnienie informacji dotyczących środowiska w nich zawartych, jako „materiały przeznaczone do wewnętrznego komunikowania się [wewnętrzną komunikację]”, czy też jako „działania [obrady]” organu władzy publicznej w rozumieniu, odpowiednio, art. 4 ust. 1 lit. e) i art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG⁽¹⁾?
- 2) Czy zakres zasady powagi rzeczy osądzonej (w rozumieniu wynikającym z Köbler C-224/01⁽²⁾, EU:C:2003:513 i późniejszego orzecznictwa) wykracza poza sentencję wcześniejszego wyroku i obejmuje ponadto ustalenia faktyczne i prawne poczynione w rzeczonym wcześniejszym wyroku? Innymi słowy: czy zakres zasady powagi rzeczy osądzonej jest ograniczony do zakazu ne bis in idem [action estoppel], czy też obejmuje on również powagę okoliczności osądzonej [issue estoppel]?
- 3) Czy, w toczącym się postępowaniu kontradiktoryjnym w przedmiocie zarzucanej niezgodności z dyrektywą 2003/4/WE, które dotyczy konkretnego wniosku o udzielenie informacji dotyczących środowiska, jeżeli skarżący/wnioskodawca uzyskał uchylene decyzji, przy czym podniesione zarzuty oparte na prawie Unii zostały częściowo oddalone a częściowo uwzględnione, prawo Unii, a w szczególności zasada skuteczności, ma pierwszeństwo przed krajową zasadą powagi rzeczy osądzonej mającej za podstawę zarzut okoliczności osądzonej [issue estoppel], która zobowiązuje sąd krajowy do uniemożliwienia takiemu skarżącemu/wnioskodawcy – w ramach nowego postępowania zmierzającego do wydania kolejnego orzeczenia w przedmiocie tego samego roszczenia – zaskarżenie tego kolejnego orzeczenia na podstawie zarzutów opartych na prawie Unii, które zostały wcześniej oddalone, lecz w tych okolicznościach nie były przedmiotem odwołania?
- 4) Czy na odpowiedź na pytanie trzecie ma wpływ na okoliczność, że: (i) do Trybunału nie zwrócono się z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym; (ii) żadna ze stron w postępowaniu przed sądem krajowym nie powołała się na właściwe orzecznictwo Trybunału?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 41, s. 26.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 30 września 2003 r. (EU:C:2003:513)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 9 lutego 2022 r. – Fenice – Qualità per l'ambiente SpA/Ministero della Transizione Ecologica i in.

(Sprawa C-91/22)

(2022/C 191/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fenice – Qualità per l'ambiente SpA

Strona pozwana: Ministero della Transizione Ecologica, Ministero dello Sviluppo Economico, Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protokółu di Kyoto

Pytania prejudycjalne

1. Czy decyzja przyjęta przez Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protokółu di Kyoto (krajowy komitet ds. zarządzania dyrektywą 2003/87/WE ⁽¹⁾ oraz wspierania zarządzania planowanych działań protokółu z Kioto) biorąc pod uwagę procedurę przyjmowania, a w szczególności mechanizm dialogu z Komisją Europejską przewidziany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/331 ⁽²⁾ w sprawie wpisania instalacji do wykazu dla przydziału uprawnień CO₂ może stanowić przedmiot samodzielnego zaskarżenia do Trybunału Unii Europejskiej na podstawie art. 263 ust. 4 TFUE, jeżeli zaskarżony akt wywołuje wiążące skutki prawne i dotyczy bezpośrednio podmiotu gospodarczego składającego skargę?
2. Czy, w przeciwnym razie, prywatny podmiot gospodarczy bezpośrednio poszkodowany wykluczeniem z przydziału uprawnień CO₂ na podstawie postępowania przeprowadzonego wspólnie przez Komisję Europejską i Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protokółu di Kyoto (krajowy komitet ds. zarządzania dyrektywą 2003/87/WE oraz wspierania zarządzania planowanych działań protokółu z Kioto) może przed Trybunałem Unii Europejskiej, na mocy art. 263 ust. 4 TFU, zakwestionować decyzję przyjętą przez Komisję Europejską w sprawie odmowy wpisania instalacji do wykazu zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331?
- 3) Czy pojęcie „wytwórcy energii elektrycznej” w rozumieniu art. 3 lit. u) dyrektywy 2003/87/WE, w brzmieniu wynikającym z wyroku Trybunału (piąta izba) z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie C-682/17, ExxonMobil Production Deutschland GmbH przeciwko Bundesrepublik Deutschland, w przedmiocie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego do Trybunału na podstawie art. 267 TFUE przez Verwaltungsgericht Berlin (sąd administracyjny w Berlinie, Niemcy) postanowieniem z dnia 28 listopada 2017 r., obejmuje również sytuacje, w których instalacja wytwarza w niewielkiej części energię elektryczną kogeneratywną, nie wysokosprawną, charakteryzującą się wieloma źródłami energii cieplnej innymi niż kogeneracja, posiadającą cechy wymagane do przyznania bezpłatnych uprawnień emisyjnych?
- 4) Czy taka wykładania definicji „wytwórcy energii elektrycznej” jest zgodna z ogólnymi zasadami prawa unijnego dotyczącymi przestrzegania warunków konkurencji między podmiotami gospodarczymi w przypadku oferowania zachęt i proporcjonalności środka, w przypadku gdy całkowicie wyklucza on instalację charakteryzującą się wieloma źródłami energii, bez wyodrębniania wartości emisji w odniesieniu do źródeł ciepła innych niż kogeneracja, w pełni uprawnionych do uzyskania przewidzianych korzyści?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. 2003, L 275, s. 32).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2019, L 59, s. 8).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 9 lutego 2022 r. – Fenice – Qualità per l'ambiente SpA/Ministero della Transizione Ecologica i in.

(Sprawa C-92/22)

(2022/C 191/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio